

Hodnocení bakalářské práce

Posudek vedoucího

Jméno autora: Jan König

Název práce: Punk a demokracie

Téma práce: aktuální a přínosné.

Téma bylo v literatuře: téma dosud nebylo komplexně zpracováno.

Zaměření práce: kompilace + strukturální analýza

Práce je zaměřena: teoreticky

Jazyková a stylistická úroveň práce: dobrá úroveň

Rozsah práce: přiměřený (68s.)

Použitá literatura: aktuální, dostatečná šíře

Počet uváděných titulů: 35 + 9 elektronických

Formální stránka práce: odpovídající

Cíl práce: splněn

Úroveň závěrečné práce: odpovídá stanoveným kritériím a požadavkům

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby:

Bakalářská práce Jana Königa zpracovává neotřelé téma konceptu punkové subkultury a jejího vztahu k demokratickým principům z hlediska sociální konstrukce reality a mimetické teorie kultury. Aktéři punkové subkultury sami sebe běžně definují jako nositele radikálního pojetí uskutečňování svobody. Je však takovéto ztotožňování punku a svobody oprávněné? Za účelem naplnění cílů práce si autor naformuloval strukturované výzkumné otázky vedoucí k verifikaci či falzifikaci hypotéz, které si stanovil. Hned od počátku je zjevné, že autor se v tématice pohybuje s osobním zápletem, nasazením a vhladem. Je také povzbudivé, že pracuje koncepčně a přemýšlí v systematických vzorcích a konceptuálních principech obou metodologických nástrojů, které tvůrčím způsobem propojuje. Vyzdvihnout musím zejména fakt, že v průběhu procesu BP prošel text skutečně velmi výrazným kvalitativním vývojem, za kterým stojí naprosto nadstandartní úsilí.

Pochválit také musím transkulturní zaměření práce, které se zakládá hned od počátku na pojmání punku nikoliv jako deviate mainstreamové kultury, ale jako fenoménu narušujícího normativní řád společnosti ve jménu tušení vyššího řádu, ke kterému se vzpíná a burcuje společnost, aby ho objevila ve vztahu k vlastním demokratickým principům. Sám zrod punku vidí v souvislosti s konstitutivními principy demokracie. Punková vzpoura je pro něj na prvním místě důsledkem frustrace z nedostatku svobody a důvěry ve společnost. A také důsledkem sociální nespravedlnosti a pocitů beznaděje vytvářené pocitem odcizení ve společnosti, kde se jedinec stává stále více předmětem něčích zájmů.

Antropologicky tak Jan König nahlíží na punk jako na jednu z forem hledání vztahu mezi svobodou a bezpečím, závislostí a autonomií. Současně na něj nahlíží také jako na jeden z prostředků legitimizace nového kulturního a společenského řádu tím jak masivně penetrovala

reality každodenního života, se kterou je jedinci habitualizovali, následně tyto sdílené intersubjektivní habitualizované reality promítli do objektivní reality prostřednictvím institucionalizace hudebního vkusu v médiích, módy, stylu odívání apod. Punk se stal prostředkem k vyjádření symbolického světa a současně i prostředkem k šíření a ukotvování tohoto symbolického světa prostřednictvím hudebních ikon. Autor si současně uvědomuje, že kromě pozitivních ideových východisek punk provází od počátku také pokušení nihilistickou destrukcí vši pozitivivity. Punk jako kontrakultura inklinoval k tomu, aby se stal kontrakulturou i sám sobě.

V úvodu práce, tedy v první části, Jan König nastiňuje základní teoretická východiska punkové subkultury. Samotná práce je členěná do pěti pomyslných okruhů. Druhá část klasifikuje klíčové pojmy a teoretické principy punkové subkultury. Třetí oddíl se věnuje vývoji punkové subkultury v zahraničí s ohledem na sociální situaci tamní mládeže. Následuje srovnání punkového hnutí v ČSSR a VB s důrazem na konstruování skupinové identity vyjadřované prostřednictvím stylu a definováním sebe sama v konfliktním vztahu ke kolektivně sdílené identitě my. Poslední část se dotýká reflexi perzekuce radikálně smýšlející mládeže a její analýze v perspektivě teorie obětního beránka, aby v závěru vyústila do transkulturní reflexe punkového pojetí překračování hranic.

Nastiňuje její ideály a současně ambivalenci politického backgroundu, který je politicky jak výrazně levicový, tak podobně výrazně pravicový. Práce však není historicko-popisným exkurzem, hned od počátku si klade otázky pro vztahu ideových východisek punku k současnému dění ve společnosti v punkové subkultuře. Současně si klade otázky, které hlouběji souvisí s filosofií a náboženstvím, aby se mohl pozorněji zaměřit na porozumění sociálnímu rozměru punku a jeho, často povrchnímu, globálnímu rozšíření. Následně se zabývá historickým vývojem a etapami punkové subkultury ve světě a u nás, aby hyperbolicky skončil u transkulturní roviny, kde se snaží nahlédnout punkové ideály jako platformu transkulturního dialogu.

Celá práce se vyhýbá neproblematizovanému pohledu na subjektivní přesvědčení punkerů, možnost a snadnost uskutečňování jejich autonomie a autenticity. Na neproblematizovaná přesvědčení nahlíží prismatickým hermeneutikou poučeného podezření. Dav a jeho mechanismy, vůči kterým se punkeři tak vehementně vymezují, jsou stále znovu se formující a vtahující silou jakéhokoliv lidského snažení. Davový faktor se ale nevyhýbá ani tak radikálně nonkonformnímu pojetí identity jako je to punkové. Jan König ukazuje, jakým způsobem dav, klasifikační a selektivní mechanismy, které si nosíme v sobě, zasahují i do radikální antimainstreamové formulace životního stylu. Jedinou nadějí jak se nad davový mechanismus povznést, je vstup do prostoru absolutní transcendence, kterou představuje transkulturní dimenze lidského bytí. S jistou nadsázkou můžeme hovořit o transkulturalitě jako o pravé podobě punku - komunikaci založené na bezpodmínečnosti lidské důstojnosti.

Pokud jde o nedostatky práce, jedná se zejména o určitou tematickou těkavost, kterou provází nedůsledné užívání pojmů, míchání časových a geografických kontextů, nedostatečné rozlišování mezi jednotlivými subskupinami v rámci subkultury punku, směšování a nerozlišování rozdílů a také občas unáhlené závěry a soudy.

Přesto práci považuji za nadprůměrnou autorskou snahu pozorného, vnímavého a osobitého studenta, která by měla být doceněna. Práce Jana Königa vykazuje schopnost konceptuálního myšlení. Práci považuji za zdařilou, nemá pouze deskriptivní charakter, pokouší se sledovat konceptuálně metodologický plán a usiluje o analýzu vnitřních mechanismů kultury.

Výsledné hodnocení: Předložená bakalářská s výhradami splňuje podmínky a nároky kladené na odbornou práci.

K obhajobě si připravte odpovědi na otázky:

- 1) Reflektujte transkulturní rozměr dialogické povahy punkové subkultury!

Datum: 15.6. 2019

ThLic František Burda Th.D.

Podpis